EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

13. oktoober 2011 *

Kohtuasjas C-139/10,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Hoge Raad der Nederlanden'i (Madalmaad) 12. märtsi 2010. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 17. märtsil 2010, menetluses

Prism Investments BV

versus

Arilco Holland BV pankrotihaldur **Jaap Anne van der Meer,**

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees J.-C. Bonichot, kohtunikud K. Schiemann, L. Bay Larsen, C. Toader (ettekandja) ja E. Jarašiūnas,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

kohtujurist: J. Kokott,
kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. veebruari 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– Arilco Holland BV pankrotihaldur J. A. van der Meer, esindaja: *advocaat* J. A. M. A. Sluysmans,

– Madalmaade valitsus, esindajad: C. M. Wissels, B. Koopman ja M. Noort,

– Belgia valitsus, esindaja: J.-C. Halleux,

– Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek ja J. Vláčil,

– Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja J. Kemper,

– Rootsi valitsus, esindajad: A. Falk ja K. Petkovska,

– Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: L. Seeboruth,

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. Wilderspin ja R. Troosters,

olles 16. juuni 2011. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) artikli 45 tõlgendamist.

2 Eelotsusetaotlus esitati Madalmaade õiguse alusel asutatud äriühingu Prism Investments BV (edaspidi „Prism Investments") ja Belgia õiguse alusel asutatud äriühingu Arilco Opportune NV (edaspidi „Arlico Opportune") Madalmaade tütarettevõtja Arilco Holland BV (edaspidi „Arilco Holland") pankrotihalduri J. A. van der Meer'i vahelise kohtuvaidluse raames, mis käsitleb sellise Belgia kohtu otsuse täitmist Madalmaades, millega pandi rahasumma tasumise kohustus.

Õiguslik raamistik

3 Määruse nr 44/2001 põhjendused 16 ja 17 on sõnastatud järgmiselt:

„(16) Tulenevalt vastastikusest usaldusest õigusemõistmisse ühenduses tunnustatakse liikmesriikide kohtuotsuseid automaatselt ilma täiendavate menetlusteta, välja arvatud juhul, kui vaidluse aluseks on kohtuotsuse tunnustamine.

(17) Sama vastastikuse usalduse põhimõtte tõttu peab olema kord, millega ühe liikmesriigi kohtuotsus teises liikmesriigis jõustatakse, tulemuslik ja kiire. Selleks tuleks deklaratsioon kohtuotsuse jõustatavuse kohta tegelikult välja anda automaatselt pärast esitatud dokumentide formaalset kontrollimist, ilma et kohus saaks omal algatusel esitada käesoleva määruse kohaseid jõustamata jätmise põhjusi."

4 Määruse nr 44/2001 III peatükk, mis hõlmab artikleid 32–56, näeb ette ühes liikmesriigis tehtud otsuste teistes liikmesriikides tunnustamise ja täitmisega seonduvad eeskirjad.

5 Nimetatud määruse artikkel 34 näeb ette:

„Otsust ei tunnustata:

1. kui tunnustamine oleks selgelt vastuolus selle liikmesriigi avaliku korraga, kus tunnustamist taotletakse;

2. kui otsus on tehtud tagaselja ning kostjale ei olnud menetluse algatamist käsitlevat dokumenti või võrdväärset dokumenti kätte toimetatud piisavalt aegsasti, et ta oleks saanud end kaitsta, välja arvatud juhul, kui kostja ei algatanud otsuse vaidlustamise menetlust siis, kui tal oli selleks võimalus;

3. kui see on vastuolus kohtuotsusega, mis on tehtud nendesamade asjaosaliste vahelise vaidluse puhul selles liikmesriigis, kus tunnustamist taotletakse;

4. kui see on vastuolus varem sama hagi põhjal samu asjaosalisi hõlmavas asjas teises liikmesriigis või kolmandas riigis tehtud otsusega, kui varasem kohtuotsus vastab taotluse saanud liikmesriigis tunnustamiseks vajalikele tingimustele."

6 Asjaomase määruse artikkel 35 sätestab:

„1. Otsust ei tunnustata ka juhul, kui see on vastuolus II peatüki 3., 4. või 6. jao sätetega ning artiklis 72 sätestatud juhul.

2. Eelmises lõikes märgitud juhul pädevuse aluseid kontrollivale kohtule, kellelt taotletakse tunnustamist, on siduvad need asjaolud, mis on otsuse teinud liikmesriigi kohtu pädevuse aluseks.

3. Võttes arvesse lõiget 1, ei või otsuse teinud liikmesriigi kohtu pädevust kontrollida. Artikli 34 punktis 1 osutatud avaliku korraga seonduvat kontrolli kohtualluvuse puhul teha ei või."

7 Välisriigi kohtuotsuse täitmisele suunatud menetlust reguleerib määruse nr 44/2001 III peatüki 2. jagu, mis hõlmab artikleid 38–52.

8 Selle määruse artikli 38 lõike 1 kohaselt:

„Liikmesriigis tehtud ning selles riigis täitmisele pööratavat otsust täidetakse teises liikmesriigis, kui see on mõne huvitatud isiku taotlusel seal täidetavaks kuulutatud."

9 Nimetatud määruse artikli 40 lõige 3 on sõnastatud järgmiselt

„Taotlusele lisatakse artiklis 53 nimetatud dokumendid."

10 Sama määruse artiklis 41 on sätestatud:

„Kohtuotsus kuulutatakse täitmisele pööratavaks kohe pärast artiklis 53 nimetatud vorminõuete täitmist ilma artiklite 34 ja 35 kohase kontrollimiseta. Poolel, kelle vastu täitmist taotletakse, ei ole menetluse selles staadiumis õigust teha taotluse kohta mingeid esildisi."

11 Määruse nr 44/2001 artikkel 43 näeb ette:

„1. Kumbki pool võib täitmismääruse taotluse kohta tehtud otsuse edasi kaevata.

2. Apellatsioonkaebus esitatakse III lisas nimetatud kohtusse.

3. Apellatsioonkaebust menetletakse vaidlustatud kohtuasjade menetluskorra kohaselt.

4. Kui pool, kelle vastu täitmist taotletakse, ei ilmu taotleja algatatud menetluseks apellatsioonikohtusse, kohaldatakse artikli 26 lõikeid 2–4 ka siis, kui kõnealuse poole alaline elukoht ei ole üheski liikmesriigis.

5. Apellatsioonkaebus täitmismääruse peale tuleb esitada ühe kuu jooksul alates selle teatavaks tegemisest. Kui selle poole alaline elukoht, kelle suhtes täitmist taotletakse, on muus liikmesriigis kui selles, kus tehti kohtuotsuse täitmismäärus, on kaebuse esitamise tähtaeg kaks kuud alates kuupäevast, mil määrus edastati isikule või tema elukohta. Olenemata kaugusest ei või tähtaega pikendada."

12 Nimetatud määruse artikkel 44 näeb ette:

„Apellatsioonkaebuse kohta tehtud kohtuotsust saab vaidlustada üksnes IV lisas nimetatud apellatsioonkaebusega."

13 Selle määruse artikkel 45 sätestab:

„1. Kohus, kellele esitatakse artikli 43 või artikli 44 alusel apellatsioonkaebus, keeldub kohtuotsuse täidetavaks kuulutamisest või tühistab selle ainult artiklites 34 ja 35 sätestatud põhjustel. Kohus teeb oma otsuse viivitamata.

2. Mitte mingil juhul ei või kontrollida välismaise kohtuotsuse sisu.”

14 Määruse nr 44/2001 III peatüki 3. jagu, mis hõlmab artikleid 53–56, näeb ette välisriigi kohtuotsuse tunnustamise ja täitmise suhtes kohaldatavad üldsätted.

15 Selle määruse artikkel 53 sätestab:

„1. Kohtuotsuse tunnustamist või selle täitmist taotlev asjaosaline esitab kohtuotsuse koopia, mis vastab selle ehtsuse kindlakstegemiseks vajalikele tingimustele.

2. Kohtuotsuse täitmist taotlev asjaosaline esitab lisaks sellele veel artiklis 54 nimetatud tunnistuse, ilma et see piiraks artikli 55 kohaldamist.”

16 Nimetatud määruse artikkel 54 näeb ette:

„Otsuse teinud liikmesriigi kohus või pädev asutus annab huvitatud poole taotlusel välja tunnistuse, kasutades käesoleva määruse V lisas esitatud tüüpvormi.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

17 Soome pank LSP laenas 1990. aastal Arilco Opportune'ile 11 500 000 eurot. Arilco Opportune laenas selle summa oma Madalmaade tütarettevõtjale Arilco Hollandile. Viimane kandis kõnealused vahendid üle mitmele Madalmaade õiguse alusel asutatud äriühingule, sealhulgas Prism Investmentsile. Viimasele kanti üle 1 048 232,30 eurot.

18 Brüsseli kaubanduskohus (Belgia) mõistis 14. jaanuari 2002. aasta otsusega Arilco Opportune'ilt LSP kasuks välja 1990. aastal laenatud summa. Arilco Opportune vaidlustas selle kohtuotsuse Brüsseli apellatsioonikohtus. Viimati nimetatud menetluse raames esitas Arilco Holland täiendava nõude, millega taotles eeskätt seda, et Prism Investmentsi kohustataks talle tagasi maksma 1 048 232,30 euro suurune summa. 5. detsembri 2006. aasta otsusega rahuldas Brüsseli apellatsioonikohus eeskätt selle nõude.

19 Rechtbank's-Hertogenbosch'i (Madalmaad) 1. augusti 2007. aasta otsusega kuulutati välja Arilco Hollandi pankrot ja selle pankrotihalduriks määrati J. A. van der Meer.

20 J. A. van der Meer palus 3. septembril 2007 Rechtbank's-Hertogenboschi ajutisi meetmeid kohaldaval kohtunikul kuulutada määruse nr 44/2001 artikli 38 alusel täidetavaks Brüsseli apellatsioonikohtu 5. detsembri 2006. aasta otsus osas, milles sellega mõisteti Prism Investmentsilt välja summa 1 048 232,30 eurot. See taotlus rahuldati 20. septembri 2007. aasta kohtumäärusega.

21 Prism Investments kaebas seepeale määruse nr 44/2001 artikli 43 alusel kohtumääruse peale edasi Rechtbank's-Hertogenboschile, nõudes täitmismääruse tühistamist. Ta väitis eeskätt, et Belgia kohtu otsus oli Belgias juba tasaarvestamise teel täidetud.

22 22. juuli 2008. aasta kohtumäärusega jättis Rechtbank's-Hertogenbosch Prism Investmentsi kaebuse rahuldamata, olles eeskätt seisukohal, et määruse nr 44/2001 artikli 45 sätete kohaselt on täitmismäärust võimalik tühistada vaid selle määruse artiklites 34 ja 35 sätestatud põhjustel. Ta märkis, et asjaomaste kohustuste täitmine ei kuulu nimetatud põhjuste hulka ning seda ei saa seega arvesse võtta täitmismääruse kohta algatatud menetluse raames, vaid ainuüksi täitmisele kui sellisele järgnevas staadiumis.

23 Prism Investments kaebas selle kohtumääruse peale edasi Hoge Raad der Nederlandenile. Oma nõuete toetuseks väitis ta, et kohtuotsuse täidetavaks kuulutamine oli selgelt vastuolus avaliku korraga määruse nr 44/2001 artikli 45 koosloetuna määruse artikli 34 punktiga 1 tähenduses, sest kõnealune rahasumma tasumise kohustust panev kohtuotsus oli kaotanud Belgias toimunud kohustuste täitmise tõttu oma mõju ning selle täitmine Madalmaades ei saa olla juriidiliselt põhjendatud.

24 Eelotsusetaotluses peab Hoge Raad der Nederlanden neid argumente põhjendamatuks. Ta on seisukohal, et Prism Investmentsi kaitseväide, mille kohaselt teises liikmesriigis tehtud otsus on juba täidetud, ei kuulu selle määruse artiklites 34 ja 35 sätestatud keeldumispõhjuste ja eeskätt avaliku korra rikkumisega seonduva keeldumispõhjuse alla.

25 Sel kohtul on siiski kahtlusi selles, kas määruse nr 44/2001 artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et kohus, kellele on edasi kaevatud kas selle määruse artikli 43 või artikli 44 alusel, võib keelduda kohtuotsuse täidetavaks kuulutamisest või tühistada täitmismääruse muudel põhjustel, kui kõnealustes artiklites 34 ja 35 nimetatud põhjused. Eeskätt soovib ta teada saada, kas väite, mis tugineb täitmisele kohtuotsuse tegemise riigis, võib lisaks kohtuotsuse täitmisega seonduvale kohtuvaidlusele esitada ka välisriigi kohtuotsuse täitmisele suunatud menetluse raames.

26 Neil asjaoludel otsustas Hoge Raad der Nederlanden menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas kohus, kellele on edasi kaevatud määruse nr 44/2001 artikli 43 või artikli 44 alusel, võib nimetatud määruse artikli 45 alusel keelduda kohtuotsuse täidetavaks kuulutamisest või tühistada täitmismääruse muul põhjusel kui määruse nr 44/2001 artiklites 34 ja 35 sätestatud põhjusel, mis esitatakse sellise otsuse täitmise vastu, mille kohta on antud täitmismäärus, ja mis on tekkinud pärast asjakohase kohtuotsuse tegemist nagu põhjus, et kohtuotsus on täidetud?"

Eelotsuse küsimus

27 Eelotsuseküsimusele vastamiseks tuleb sissejuhatuseks märkida, et nagu tuleneb määruse nr 44/2001 põhjendustest 16 ja 17, on selles määruses ette nähtud kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise korra aluseks vastastikune usaldus õigusemõistmisse Euroopa Liidus. Sellisest usaldusest tulenevalt on vajalik, et ühes liikmesriigis tehtud kohtuotsuseid mitte ainult ei tunnustata teises liikmesriigis automaatselt, vaid ka see, et kõnealuste kohtuotsuste teises liikmesriigis jõustamise kord on tulemuslik ja kiire.

28 Kõnealuse määruse põhjenduse 17 kohaselt peab selline menetlus üksnes selles liikmesriigis, kus täitmist taotletakse, seisnema täitmisele pööratavaks tunnistamiseks nõutavate dokumentide formaalses kontrollis.

29 Selleks peab pool, kes taotleb täitmismääruse andmist, määruse nr 44/2001 artikli 53 kohaselt esitama kohtuotsuse koopia, mis vastab selle ehtsuse kindlakstegemiseks vajalikele tingimustele, ning samuti kohtuotsuse tegemise liikmesriigi ametiasutuste väljastatud tunnistuse. Selle määruse artikli 40 lõike 3 kohaselt peab ta lisama need dokumendid oma taotlusele.

30 Nagu tuleneb kõnealuse määruse artiklist 41, peavad selle liikmesriigi ametiasutused, kus täitmist taotletakse, menetluse esimeses staadiumis piirduma asjaomase kohtuotsuse kohta täitmismääruse andmiseks vajalike formaalsuste täitmise kontrollimisega. Seetõttu ei saa nad selle menetluse raames kuidagi uurida selle kohtuasja faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, mis lahendati kohtuotsusega, mille täitmist taotletakse.

31 Selle kontrolli piiratud laadi õigustab kõnealuse menetluse eesmärk, milleks ei ole uue menetluse algatamine, vaid pigem see, et vastastikuse usalduse alusel õigusmõistmisesse liikmesriikides oleks võimalik täita liikmesriigis, kus täitmist taotletakse, teise liikmesriigi kohtu tehtud otsus ja seda seeläbi, et kõnealune kohtuotsus sisestatakse esimese riigi õiguskorda. Sellest menetlusest tulenevalt on seega võimalik, et muus liikmesriigis kui see liikmesriik, kus täitmist taotletakse, tehtud kohtuotsus omab viimati nimetatud riigis samasugust mõju nagu selles riigis tehtud täidetav kohtuotsus.

32 Määruse nr 44/2001 artikli 43 kohaselt on muus liikmesriigis kui see liikmesriik, kus täitmist taotletakse, tehtud kohtuotsuse täitmismäärust võimalik vaidlustada. Vaidlustamise alused, millele on võimalik tugineda, on sõnaselgelt loetletud määruse nr 44/2001 artiklites 34 ja 35, millele selle määruse artikkel 45 viitab.

33 See loetelu, mille punkte tuleb vastavalt kohtupraktikale tõlgendada kitsalt (vt 28. aprilli 2009. aasta otsus kohtuasjas C-420/07: Apostolides, EKL 2009, lk I-3571, punkt 55), on ammendav.

34 Käesoleval juhul tuleneb eelotsusetaotlusest, et täitmismääruse tühistamise põhjus, millele põhikohtuasja kaebuse esitaja tugineb ning mis käsitleb kohtuotsuse täitmist kohtuotsuse tegemise liikmesriigis, st Belgias, ei kuulu nende põhjuste alla, mida liikmesriigi, kus täitmist taotletakse, st käesolevas kohtuasjas Madalmaade Kuningriigi kohus saab kontrollida. Asjaolu, et sellele väitele ei tuginetud Belgia kohtus, on selles osas tähtsusetu.

35 Lisaks, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 47, tugineb argument, millele põhikohtuasja kaebuse esitaja tugineb täitmismääruse vastu, vaidlusaluse võlanõude väidetavale täitmisele tasaarvestamise teel. Kuid Arlico Hollandi pankrotihaldur J. A. van der Meer vaidlustab argumenteeritult sellise tasaarvestuse toimumise oma kirjalikes märkustes. Vastus küsimusele selle kohta, kas kõnealune tasaarvestus on toimunud, ei ole seega lihtne ega kiire ning selle leidmiseks võib olla vajalik väidetavalt tasaarvestatud võlanõudega seonduvaid asjaolusid selgitav põhjalik menetlus, mis ei oleks hõlpsalt ühitatav määrusega nr 44/2001 taotletavate eesmärkidega.

36 Ühendkuningriigi valitsus märgib, et igal juhul peaks kõnealune kohtuotsus välisriigi kohtuotsuse täitmisele suunatud menetluse eesmärkide tagamiseks olema täidetav mitte ainult siis, kui tehakse esialgne otsus, vaid ka siis, kui liikmesriigis, kus täitmist taotletakse, antakse täitmismäärus. Määruse nr 44/2001 eesmärkidega ning määruse artikli 38 sõnastusega oleks vastuolus, kui viimati nimetatud riigi kohus oleks kohustatud jätma kehtima täitmismääruse, samas kui asjaomane kohtuotsus on selle

tegemise liikmesriigis täidetud ning seda ei ole asjaomases liikmesriigis enam võimalik täita.

37 Selles osas tuleb märkida, et ükski määruse nr 44/2001 säte ei võimalda keelduda juba täidetud kohtuotsuse täidetavaks kuulutamisest või täitmismääruse tühistamisest, sest see asjaolu ei võta kõnealuselt kohtuotsuselt tema täitedokumendi staatust, mis kujutab endast sellise kohtuakti iseseisvat omadust.

38 Seevastu takistab asjaolu, et kohtuotsus ei ole selle tegemise liikmesriigis täidetav, selle täitmist liikmesriigis, kus täitmist taotletakse. Nimelt, nagu tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, on asjaomase kohtuotsuse täidetavus liikmesriigis, kus see on tehtud, selle kohtuotsuse täitmise tingimuseks liikmesriigis, kus täitmist taotletakse (vt 29. aprilli 1999. aasta otsus kohtuasjas C-267/97: Coursier, EKL 1999, lk I-2543, punkt 23). Sellega seonduvalt – kuigi tunnustamise tagajärjeks peab olema põhimõtteliselt see, et kohtuotsusele omistatakse õigusjõud ja tõhusus, mis sel on liikmesriigis, kus see tehti (vt 4. veebruari 1988. aasta otsus kohtuasjas 145/86: Hoffmann, EKL 1988, lk 645, punktid 10 ja 11) – ei leidu siiski ühtki põhjust, millest lähtuvalt tuleks kohtuotsusele selle täitmise raames omistada õigusjõud, mida sel kohtuotsuse tegemise liikmesriigis ei ole, või mõju, mida ei oleks sama laadi kohtuotsusel, kui see oleks tehtud juba algselt liikmesriigis, kus selle täitmist taotletakse (vt eespool viidatud kohtuotsus Apostolides, punkt 66).

39 Sellegipoolest, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 18, ei kao kohtuotsuse täitmisega ära selle täidetav laad ja samuti ei tingi see otsusele selle täitmisel teises liikmesriigis õigusmõju omistamist, mida tal ei oleks liikmesriigis, kus kohtuotsus tehti. Sellise kohtuotsuse mõju tunnustamine liikmesriigis, kus täitmist taotletakse, mis kujutab endast välisriigi kohtuotsuse täitmisele suunatud menetluse eset ennast, seondub asjaomasele kohtuotsusele iseomaste omadustega ning on sõltumatu faktilistest ja õiguslikest asjaoludest, mis seonduvad kohtuotsusest tulenevate kohustuste täitmisega.

40 Sellise väite võib aga seevastu esitada liikmesriigi, kus täitmist taotletakse, täitevkohtule. Nimelt tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et kui asjaomane kohtuotsus on liikmesriigi, kus täitmist taotletakse, õiguskorda sisestatud, kohaldatakse selle suhtes kõnealuse riigi täitemenetlust käsitlevaid sätteid samamoodi, nagu selle riigi kohtute tehtud otsuste suhtes (vt 2. juuli 1985. aasta otsus kohtuasjas 148/84: Deutsche Genossenschaftsbank, EKL 1985, lk 1981, punkt 18; 3. oktoobri 1985. aasta otsus kohtuasjas 119/84: Capelloni ja Aquilini, EKL 1985, lk 3147, punkt 16, ja eespool viidatud kohtuotsus Hoffmann, punkt 27).

41 Saksamaa valitsus väidab, et menetlusökonoomiaga seonduvatest põhjustest tulenevalt tuleks asuda seisukohale, et asjaomase kohtuotsuse täitmisele tuginevate kaitseväidete koondamine täitmismääruse vaidlustamise staadiumi võimaldab vältida täitemenetluse täiendavat staadiumi liikmesriigis, kus täitmist taotletakse. Vastasel juhul tunnistatakse asjaomane kohtuotsus pärast formaalset kontrolli küll täitmisele kuuluvaks, kuid selle täitmine tuleks seejärel peatada. Kaitseväidete selline koondamine ainuüksi täitmismääruse peale edasi kaebamise staadiumisse suurendaks kõnealuse menetluse tõhusust ning väldiks võlgniku seadmist olukorda, kus teda võlga tasuma kohustav kohtuotsus tunnistatakse täitmisele kuuluvaks, samas kui seda ei tule enam täita.

42 Sellegipoolest, nagu on rõhutatud käesoleva kohtuotsuse punktides 27–30 ning kuivõrd välisriigi kohtuotsuse täitmisele suunatud menetlus seisneb taotluse esitanud poole esitatud dokumentide formaalses kontrollis, moonutaks määruse nr 44/2001 artikli 43 või 44 alusel esitatud kaebuse toetuseks esitatud selline väide, nagu väide, mis tugineb asjaomase otsuse täitmisele selle kohtuotsuse tegemise liikmesriigis, kõnealuse menetluse omadusi ning pikendaks selle kestust; see aga on vastuolus kõnealuse määruse põhjenduses 17 sätestatud tõhususe ja kiiruse eesmärgiga.

43 Eelnevast tulenevalt tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 44/2001 artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui kõnealuse määruse artiklis 43 või artiklis 44 ette nähtud kaebuse saanud kohus keeldub kohtuotsust täidetavaks

kuulutamast või tühistab täitmismääruse muul põhjusel kui määruse artiklites 34 ja 35 sätestatud põhjused, näiteks seetõttu, et kõnealune kohtuotsus on selle tegemise liikmesriigis täidetud.

Kohtukulud

44 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui kõnealuse määruse artiklis 43 või artiklis 44 ette nähtud kaebuse saanud kohus keeldub kohtuotsust täidetavaks kuulutamast või tühistab täitmismääruse muul põhjusel, kui määruse artiklites 34 ja 35 sätestatud põhjused, näiteks seetõttu, et kõnealune kohtuotsus on selle tegemise liikmesriigis täidetud.

Allkirjad